

HARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
híveinek lapja

IX. évfolyam, 1. szám, 2010. február

Jó csapatunk van

Arról, hogy jó csapatunk van, avagy hogyan lehetne kereszténynek lenni a jelenben? Hogyan ébreszthet újra bizalmat az Egyház?

Joachim Wanke német püspök egyik cikkét olvasva elgondolkodtam, illetve magunkra aktualizáltam mondanivalóját.

Máris a választások időszakát éljük. A politikusok jelenlegi beszédeiből és interjúiból a választási időszakra tekintettel nem hiányozhat ez az utalás: „Nekünk jó csapatunk van!” Az ember szinte látja a kamerába mosolygó, ifjú és dinamikus hölgyek és urak sorfalát, akik hozzáértést sugároznak és azt a benyomást keltik, hogy tettekre készen minden problémát kezelnek és megoldanak.

Vajon az Egyháznak van-e ilyen jó csapata? Egy mindig optimizmust sugárzó, hatásos, dekoratív kiállítású, felnőttekből és fiatalokból álló sorfala, akik azt az érzést sugározzák, hogy jó úton haladunk? Talán jelenleg nem ez az ember benyomása. Mert igaz, hogy örülhetünk a felnőtt keresztelések növekvő számának, sikeres egyházmegyei ünnepeknek, újonnan megnyílt egyházi szociális intézményeknek és oly sok egyéb programnak. Egy legutóbbi felmérés szerint Franciaország kétharmada katolikusnak vallotta magát. Kétségtelenül kell is erről beszélni és örülni emiatt, de megmarad egy tompa érzés, hogy valamilyen módon nem ez a döntő.

Mintha úgy éreznénk, hogy e mögött a statisztikák mögött van egyfajta kapkodás és idegesség, amely az embert alig hagyja megnyugodni. Azt persze mindenki tudja (legtöbbször, hogy a másoknak) mit kell tenni. Ezt terjesztik is nagy hangon: kritizálásban, megváltoztatni való pontok felsorolásában nincs hiány. Ehhez jön még jó néhány igazi és vélt botrány, amelyeket nagy élvezettel terjesztenek el a nyilvánosságban. Egy pap ezt mondta, a következőket - ezt idézi Wanke is a cikkében:

„Szelmalomharc az, amit a nyilvánossággal vív az egyház. Az egyházunkról szóló negatív szalagcímek megterhelik a szolgálatot, elszomorítják az egyházmegyék közösségeit. Ami szimpátiát és bizalmat fáradságos munkával a kívülállókban felépítettünk, akármilyen botrányjelenségek megjelenésével, mintha elfújták volna. Állandóan magyarázkodni, és helyre igazítani, a hibás nézeteket elutasítani kell. Hogyan sikerülhet ilyen idegességben és nyugtalanságban elérni, hogy az Evangélium világítson?”

Az Egyház jobb, mint amit terjesztenek róla. Az egyház közössége több mint, ami látszik. Több ok van arra, hogy szeressük, mintsem, hogy állandóan bírálgassuk. Az Egyház Krisztus mennyasszonya. De a ruhája nem mindig sugárzó és tiszta. Ő megajándékoz bennünket Isten szavában és a szentségekben az Istenhez való eljutással. De bűnös emberek közössége is, amely közösséghez tisztviselők is tartoznak.

A virágvasárnapi imában, amikor a szenvedésre kész Urat Jeruzsálembe követjük, ezt olvassuk: „Mindenható, örök Isten, Te akaratszólak engedelmeskedve testesült meg Megváltónk, megalázta önmagát, és magára vette a kereszt gyalázatát.” Összekapcsolhatjuk az ezt követő kérést az Egyházról szóló jelenlegi tapasztalatokkal: „Segíts, hogy kövessük a szenvedés útján és részesülhessünk feltámadásában.”

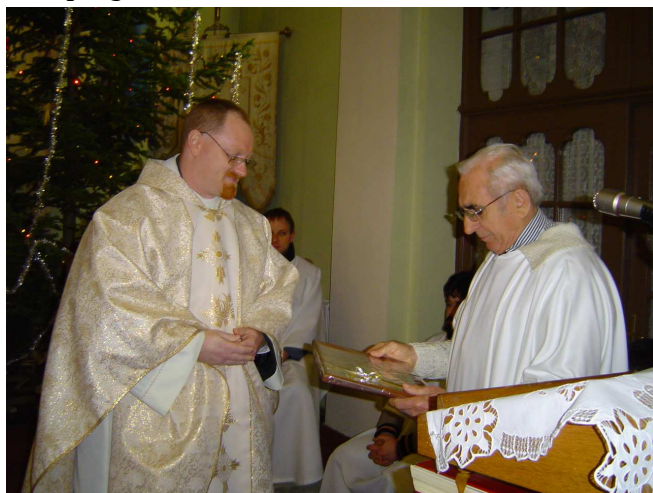
Az Egyház szenved és ez nem mindig a kereszt szenvedése. Némely szenvedések az emberi bűnösség és korlátoltság következményei, mások a butaságé. De kell, hogy legyen bátorság az Egyház melletti kiállásra, amelynek a megaláztatásban és sikertelenségben is meg kell maradnia. Akkor mondhatjuk, hogy „jó csapatunk van”, ha helyünket a szenvedésre kész Úr mögött foglaljuk el, aki vállalta a kereszt szégyenét. És ha van egy olyan imádkozó közösség, néhány ember egy egyházközségben, aki tudatosan felvállalja ezt, hogy mindig a kereszt árnyékában marad, akkor bátran mondhatjuk, hogy ez a csapat jó csapat és jó úton haladunk.

Salamon László esperes-plébános

„Amit tett az ember, az megmarad.”

Világi elnökünk, Felföldi Miklós köszöntése

Egyházközségünk képviselőtestületének világi elnöke, Felföldi Miklós 2009. december elején töltötte be a 70. életévét, így a szabályzat értelmében megszűnt a képviselőtestületi tagsága. Eddigi elnökünk a december 27-i szentmisén köszönt el a tisztségétől, ahol Salamon László esperes-plébános kedves szavakkal méltatta az érdemeit. A képviselőtestület december 30-án kis ünnepséget rendezett Miklós tiszteletére.

Részlet Felföldi Miklós beszédéből:

„Köszönöm a kedves híveknek, akik még a negyedik ciklusban is bizalmukkal erősítettek meg az egyháztanácsi tagságban. A bizalmukat mindig úgy akartam meghálálni, hogy a tőlem telhető legtöbbet tegyek plébániánk, templomunk fejlődéséért. A megvalósított dolgokat sohasem öncélúan végeztem, hanem a köz javát elősegítve. Én továbbra is hiszem és vallom: az egyház alapja a jó közösség. Ezért bátorkodtam sok mindent felvállalni, és közös erővel megvalósítani. Mindez az Önök adományának is köszönhető. Lemondó bejelentésemmel lehetőséget adok egy fiatalabb vezetőnek, aki az idejét és erejét a közösség szolgálatára adja. Ehhez kívánok mindenkinek jó erőt és egészséget!”

Salamon László atya többek között a következő szavakkal köszöntötte eddigi elnökünket: „Miklós bácsi jól imádkozott, amikor munkájával, templom-szépítéssel, egyházközség-építéssel dicsérte a Jóistent. Kérjük, hogy továbbra is imádkozzon így értünk, az egyházközségért, papokért, hívekért. Tekintse továbbra is szívügyének ezt az egyházközséget, ezt a templomot és plébániát, és arra kérjük a Jóistent, hogy adjon minél több olyan embert, aki szintén így imádkozik, így dolgozik a plébániáért, a hívekért. Mikor azon gondolkodtam, hogy mit is lehetne Miklós bácsinak adni ezen ünnepi alkalomból, hát a bort, azt rögtön kihúztuk, hiszen

bortermelő ember. Szoktak ilyenkor még adni képet a templomról, de hát Miklós bácsi keze munkája igencsak ott van a templomon, nem hiszem, hogy ő nézegetné kívülről. És akkor jutott eszembe, hogy írok én a Pápai Magyar Intézet rektorának, és megkértem őt - felsorolva világi elnökünk érdemeit -, hogy a Szentatyától hadd kaphasson ő áldást. És meg is érkezett Rómából ez az áldás, amit be is kereteztünk, és ezt adjuk át most világi elnökünknek, Miklós bácsinak.

Az áldás szövege így szól: „Őszentsége XVI. Benedek pápa szívből adja Apostoli Áldását 70. születésnapja alkalmából Felföldi Miklós életére és munkájára, mint mennyi kegyelmek zálogát.”

Azt gondolom így, egyházi részről a pápai áldással a legtöbbet, a legnagyobbat szeretnénk átadni, és továbbra is kérjük, legyen velünk, imádkozzon velünk, dolgozzon velünk együtt. Isten éltesse Miklós bácsi!”

Az ünnepelt meghatottan köszönte meg plébános úr szavait és az ajándékot. Csak azt sajnálja az ember - mondta -, hogy eltelt az idő, munkával, vagy anélkül és mennie kell, de amit tett, az megmarad.

Szerkesztőségünk ezúton is megköszöni Miklósnak kiadványunk készítése során végzett eddigi munkáját, segítségére továbbra is számítunk.

Túriné Nádudvari Mária

Az ökumené jegyében

Gilicze András református lelkésszel több alkalommal is találkozhattak a katolikus hívek. Tavaly templomunkban, idén pedig a Nagyboldogasszony templomban hallgathattuk lendületes, Lélekkel átítatott prédikációit. De láthattuk még az árvíz idején, a Tisza partján tartott hálaadás alkalmával, és a közös hittanos koncerten is. Az ökumenikus imahét alkalmából szerettünk volna beszélgetni vele, és ő megkeresésünkre készségesen mondott igent.

Már régóta terveztük ezt a beszélgetést, és igazán nagy öröm, hogy ez most meg is valósul. Kérlek, mondj pár szót magadról!

Szeretettel köszöntöm az olvasókat, örülök, hogy vannak, akikkel személyesen is találkozhattam már. Bő két éve szolgálók Csongrádon, lelkipásztorként. A Debreceni Református Hittudományi Egyetemen való diplomázásom, majd lelkésszé szentelése után házasságot kötöttem Tiba Mariannal, így együtt költözhattunk ide 2007 decemberében. Gyakorlati évetem – melyre hálás szívvel gondolok – a Budapest-Fasori gyülekezetben töltöttem; a belváros után felüdülés volt a természet közepébe költözni és látni, hogy a csongrádiak mennyivel közelebb vannak a természethez és a Természet Urához.

Feleséged is lelkész, ez nagy segítséget jelenthet a munkádban. Mesélj, kérlek, hogyan tudtok együtt dolgozni vele.

Nagyon hálás vagyok érte az Úr Istennek! Ő már 5 és fél évet végzett el a teológián, most gyakorlati évét tölti a Szeged-Kálvin téri gyülekezetben. Elég sokat dolgozik és utazik, így nagyon átgondoljuk, hogy hol tudunk együtt szolgálni. Természetesen az Úr Isten jelenlétében közösen töltött óráink, Bibliaolvasásunk, ima-közösségünk pótolhatatlan. Nagy segítséget jelent számomra az ő kreativitása, valamint a nők és a gyermekek között végzett munkája - ez utóbbihoz nekem sajnos kevés talentumom van.

Manapság nagyon nehéz megszólítani az embereket, nagy az elszigetelődés, a világi dolgok egész serege vonja el az emberek figyelmét Istentől. De ez a helyzet annál több kihívást is rejt magában. Te hogyan látod ezt? Mik a tapasztalataid és a terveid?

Így van, kiéleződött a verseny - hiszen a természetfeletti világ mindkét fele, több ezer éves tapasztalatát teljesen bevetve - verseng az ember figyelméért, lelkéért. Bár a Szentírásban olvashatunk egy-egy kiemelkedő esetet, amikor Isten angyalokon, csodákon keresztül állított meg – vagy indított el – egy-egy embert, úgy

gondolom, Isten minket, Benne hívőket akar felhasználni arra, hogy áradjon rajtunk keresztül az Ő szeretete, öröme, megbocsájtása, türelme, szelídsége, igazsága... Hét napja volt az Ökumenikus Imahét, melynek vezérigéje: „Ti vagytok erre a tanúk!” (Lukács 24:48) – igen aktuálisnak látom Jézus bátorítását és figyelmeztetését: A mi életünknek olyan felfelé mutató templom-tornyoknak kell lenniük, melyek Istenre terelik hitelesen az emberek figyelmét. Törekednünk kell a tisztaságra, hogy ne akasszuk meg a felfelé induló tekinteteket – lehetőség szerint egyetlen engedetlenségünkkel, hibánkkal sem. Ugyanakkor úgy gondolom Gyökössy Endre szocializmus alatti útmutatása: „Élj úgy, hogy kérdezzenek!” - mára változott. Enyhén provokálni kell az embereket – beszélünk is kell (megimádkozva, jól átgondolva!) hitünkről, hogy ne „balekoknak” tekintve használjanak ki bennünket. Hiszem, hogy aki Isten jelenlétében él, Rá figyelve, Neki engedelmeskedve, annak élete világít az egyre sötétebb világban, mely vonzza a homályban botorkáló, terhektől roskadozó, megsebzett, tisztaságra, gyógyulásra és útmutatásra vágyó embereket.

Úgy látom, hogy pont a nehéz helyzet miatt egyre nagyobb hangsúlyt kell fektetni a különféle felekezetek együttműködésére, ami a fennálló különbségek miatt nem túl egyszerű. Mi a te véleményed erről?

Hiszen Jézus Urunk is ezt mondta: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (János 13:34)

Azt látom – és hiszem, hogy a jövőben erősödni fog a folyamat – hogy egyre inkább konfrontálódnak az emberek Isten akaratával. Döntésre kényszerülnek, akarnak-e mindenben engedelmeskedni Neki, vagy nem. Akik mernek – akár nagy áldozatokat hozva Mellett dönteni –, azok egyre inkább tapasztalják Isten valóságos jelenlétét és természet-feletti segítségét. Azt is hiszem és tapasztalom, hogy az ilyen emberek – akik egy Lélekkel itattak át – egyre inkább egymásra találnak. Úgy gyülekezeti közösségekben, mint felekezeteket átívelő kapcsolatokban.

Azt hiszem, mindannyiunk közös kívánsága ez az „egymásra találás”, ami előbb-utóbb meg fog valósulni, hiszen ez Isten legfőbb vágya is. Ehhez a komoly munkához tartsa meg benned az Úr ezt a nagy hitet, és támogasson téged az Ő erejével! Köszönöm a beszélgetést!

Bodorné Ternai Sára

Szertartások rendje a ferences templomban

„Szokásos szertartások a csongrádi ferences (Szent József) templomban” címet viseli az a kézzel írott füzet, amelyben egy itt szolgálatot teljesítő ferences atya vetette papírra templomunk istentiszteleti rendjét és szokásait. Az 1949-ben írott, megsárgult lapú füzetből megtudhatjuk, miért volt szükség ezek összegyűjtésére, és megismerhetjük a korabeli szertartások rendjét.

A bevezető részben többek között a következőket olvashatjuk:

„Azért tartottuk szükségesnek a helyi szép szokások megörökítését, mert rendünkben előjárók és más rendtagok is gyakran változnak, és új emberek a már kialakult rendet és szokást vagy nem tudják, vagy csak nehezen tudják azt kikutatni. Már pedig a nép élő törvénye a kialakult szokás. Ezek be nem tartása a népet elidegenítheti a templomtól. E füzetben leírt templomi rendet, rendünk 12 éves letelepedése után, a helyi viszonyok figyelembevételével, népünk jelleméhez és ősi hagyományos katolikus jámborságához is alkalmazzuk, az eddigi hirdető könyvünk és itt működött Páterek tapasztalatai alapján íródhatnak meg.”

Néhány – időben éppen aktuális, vagy rövidesen azzá váló - bejegyzés a füzetből:

Gyertyaszentelő Boldogasszony február 2.

Ünnepi rend. Nagymise előtt ½ 11 órakor ünnepélyes gyertyaszentelés. Majd körmenet, a kiskertre nyíló oldalajtón ki, majd áthaladva azon a főajtón visszatérés a templomba. - Rossz idő estén a templomban tartják a körmenetet, indulva a Szent Antal oltára felé, haladva a két oldalhajón át a főoltárhoz. - Utána ünnepélyes nagymise.

(Ha lehet, asszisztenciával szokott lenni úgy a szertartás, mint a mise.)

Balázsolás február 3.

Konvent mise után balázsolásra szánt gyertya szentelése és torok áldás minden szentmisével kapcsolatban.

Lurdi ájtatosság: Február havában szokásos népünk-nél a lurdi ájtatosság, mely annyira kedvelt, mint kevés helyen másutt. Tekintélyes tömegeket mozgat meg. E mozgalom elhanyagolása nagyon káros lenne. Régebben sok csoportra felosztva a városban és a tanyák közt is házaknál végezték a „Magyar Barát” kiadású füzetből ezen ájtatosságot. 1948-ban a helyzet úgy hozta magával, hogy a templomban tartották 18 napon át a 18 jelenés emlékére, mégpedig kilenc nappal a jelenés ünnepe előtt, és kilenc nappal utána febr. 3. - febr.11. - 20-ig.

Rendje a templomban:

A hívek az előénekesekkel elvégezték a zsoltoszmát, lurdi szűz litániáját, énekeket, addig a részig, ahol jelezve van, hogy innen a pappal végzendő és úgy is végeztük teljesen. Minden nap volt egy kis

elmélkedés is és szentségi áldás a ciboriummal a végén. - Az ájtatosságot a Mária oltárnál végeztük, kántor nélkül, a nép tudja az énekeket a szokásos énekvezetők elkezdik és vezetik az éneket. - Az elmélkedést, vagy beszédet akkorra iktatja be a pap, mikor jónak látja. Minden esetre, ha beszédet nem is vállalnak, legalább elmélkedést olvassanak 10 percig, mert néha olyan szép tömeg összejön erre az ájtatosságra, mint a legnagyobb ünnepeken. Sőt olyanok is eljönnek, akik máskor nem járnak templomba. Sőt, ha nagybőjtbe esik, érdemes lelkigyakorlattal összekapcsolni. Gondoskodjunk arról, hogy a tanyák között is végezzék a tőlük már ismert imaház rendszerben ezt a kedves, népszerű ájtatosságot. Rendes litánia ideje előtt 1 órával szokták kezdeni a zsoltoszmát.

Farsang három napja - „Három napok”

Mint már jeleztük előbb, e három napon egész napos Szentségimádás van templomunkban. Ősi szokás alapján. Kevés helyen tartják oly ünnepélyesen ezeket a napokat, mint itt Csongrádon. Szentségkitétel 6 órakor, szentmisék még: 7, 9 és ½ 11 órakor (ez utóbbi énekes). Esti litánia előtt szentbeszéd.

Kedden: A szentbeszéd után előbb Szent Antal ájtatosság a szokásos módon, utána a főoltárnál Jézus Szíve litánia, Szentség betétel. Ezt követően a nagy keresztet kihozzák alkalmas férfiak szépen, ünnepélyesen a hajóba, az áldoztató rács előtt levő egyes villany alá. Közben a „Keresztfához megyek...” éneket éneklük. A kereszt talapzatát a sekrestyés testvér már délután elkészíti.

Hamvazó szerda

Szentmisék 6, 7, 8 és 9 órakor. Konvent mise után csendes hamuszentelés és minden szentmise után hamvazás. Az ünnepélyes hamuszentelés nagymisével 9 órakor van.

Péntek a nagybőjtben, Keresztút

Nagybőjt minden péntekén Keresztúti ájtatosság. Rendház kiadású füzetből. A végén ereklje csókoltatás – előtte ciboriummal áldás -.

Vasárnap – Nagybőjti szentbeszéd. Litánia a már leírt módon (5. oldal).

Szent József március 19. Egész napos szentségimádás (éves). Rendje a már leírt módon (9. oldal).

Gyümölcsoltó Boldogasszony március 25.

Ünnepi rend.

Nagybőjt folyamán lelkigyakorlat tartassék a híveknek alkalmas időben. Legjobb virágvasárnap előtt, vagy nagycsütörtök előtt való három napon.

Fájdalmas pénteken énekes szentmise a fájdalmas oltárnál. Délután a keresztút előtt rövid szentbeszéd.

Szentsíron virág – Szentsírra való virágról jól előre kell gondoskodni, és e célra való adakozást hirdetni a templomban.

Túriné Nádudvari Mária

Egyházi ünnepek a farsangban

Bár a farsangot inkább a világi hagyományok jellemzik, de több egyházi ünnep és szentelmény is esik erre az időszakra.

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, február 2-án arra emlékezünk, hogy Szűz Mária Jézus születése után negyven nappal bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban. Az előírt áldozat följánlásakor jelenlévő agg Simeon Jézust a nemzetek megvilágosítására szolgáló világosságnak nevezte. Innen ered a gyertyaszentelés szokása. A *szentelt gyertya*, mint Jézus Krisztus jelképe egyike a legrégebb szentelményeknek. Keresztelésig az újszülött mellett világított, hogy a „pogánykát” a gonosz, rossz szellemek ki ne cseréljék. A vallásos néphit szerint vihar, ég-zengés, villámlás és jégeső alkalmával is szentelt gyertyát kell gyújtani. Gyertyaszentelő napjához időjárásjósló hiedelmek is kapcsolódnak. Általában úgy vélik, hogyha február másodikán jó idő van, akkor későn tavaszodik. Ezért „Gyertyaszentelőkor inkább a farkas ordítson be az ablakon, minthogy a nap süssön”.

Balázs-áldás, balázsolás: Szent Balázs napján, február 3-án két (régebben X, ma Y alakban összekötött) gyertyával adott áldás „torokbetegség és minden más baj” ellen a pap. A balázsolás eredete a VI. században élt Szent Balázs püspök emlékére vezethető vissza. A legenda szerint a püspök megmentette egy özvegyasszony fiát, aki halszállkát nyelt. Az asszony hálából ételt és gyertyát vitt neki. Ennek emlékére végzik a balázsolást. Eredetileg az iskoláskorú gyermekek házról házra járó, adománygyűjtő, iskolába toborzó, köszöntő szokása volt, melyet *Balázs-járásnak* neveztek. E naphoz fűződő népi szokás volt, hogy a magyar szőlősgazdák a földjük négy sarkában megmetszettek egy-egy tőkét arra számítva, hogy Balázs így majd megvédi a szőlőket, és szőlőéreskor elűzi a madarakat, hogy azok ne tegyenek kárt a szemekben.

A következő népdal-részlet a Balázs-áldásra utal:

Emlékezzünk Szent Balázsról,
Hogy ma vagyon napja,
Többször is, hogy megérhessük,
Az Úristen adjja!

Emlékezzünk Szent Balázsról,
Kérjük szent áldását:
Mindnyájunktól távoztassa
Torkunknak fájását.

Itt a farsang

A farsang váltakozó hosszúságú időszak, amely vízkeresztkor kezdődik és egészen hamvazószerdáig (idén február 17-ig), a nagyböjt kezdetéig tart. Már a középkorban a zajos mulatságok, lakodalmak időszaka volt.

A Magyar Katolikus Lexikon szerint a vízkeresztet követő első hétfőnek *regelő hétfő* a

hajdani neve, ami bizonyosan magába foglalta a nagy ivás, lakomázás, áldomás értelmét, de ezen túlmenően viszszaul a szerencsés évkezdésre,

a termékenységet, a boldogságot biztosító szerencsekívánatokra is.

A vízkeresztet követő vasárnapokat az Érdykódex (a legnagyobb magyar legendagyűjtemény) *első, másod, harmad, negyed, ötöd, hatod menyegzős vasárnapnak* nevezi, vagyis amikor az egyház nem tiltja a menyegzőt, amit természetesen nem ezeken az Úrnak szentelt vasárnapokon tartottak, de a szószékről ilyenkor hirdette ki a pap a házasulandókat. Ennek maradványa, hogy a szegedi, továbbá a kalocsai nép hagyományosan *elsőtől ötödikig* számlálja a vasárnapokat. Az utolsó a *farsangvasárnap*, a *húshagyóvasárnap*.

Katolikus parasztságunk egészen a legújabb időkig szinte csak hétfői és szerdai napokon lakodalmazott. A keddet általában szerencsétlen napnak tartotta, csütörtökön a péntekre készülődés miatt nem illett hangosan mulatozni, a szombati lakodalom akadályozta volna a híveket a vasárnapi misehallgatásban. Ezért emlegette a szegedi nép még a 20. század elején is a farsang hétfőit és szerdait így: *első hetfe, második hetfe, harmadik hetfe, utolsó hetfe*, ill. *első, második, harmadik szerda*, húshagyó előtt pedig *utolsó szerda*. Ez a megkülönböztetés még föltétlenül a középkorra vezethető vissza, és arra is jó volt, hogy egy atyafiságon belül ne essék ugyanarra a napra két lakodalom.

A farsang utolsó vasárnapját nevezték *hetvened-, hatvanad-, ötvened vasárnapnak*, illetve a közbeeső harmadfél hetet *böjtelőnek*.

A farsang utolsó napjának elnevezése, a *húshagyókedd* a hús elhagyását, a böjt kezdetét jelöli. Ezután megkezdődik a húsvéti felkészülés időszaka. De addig is - itt a farsang!

Az oldalt összeállította: Túrinné Nádudvari Mária

Ferences esték Csongrádon

Plébániánk, valamint a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület közös szervezésében január 19-én előadássorozat kezdődött a ferences lelkiség bemutatására.

A Szent József templom felépítését követően Piroskaváros népének lelki szolgálatát Szent Ferenc Rendjének szerzetesei látták el 1936-tól 1950-ig. Munkálkodásuk következtében jelentősen felélénkült a hitélet a városban. A csongrádiak által „barátoknak” nevezett lelkipásztorok nagy tudását, kitűnő szónoki és szervezői képességét elismerték az emberek, ugyanakkor közvetlenségük és vidámságuk miatt megszerették őket. A ferencesek tisztelete és szeretete a mai napig él a városrész lakóiban.

A helyi ferences hagyományok ápolására alakult egyesület „Ferences esték Csongrádon” címmel előadássorozatot szervezett, melynek célja a ferences lelkiség bemutatása. A program résztvevői megismerhetik majd a ferences lelkiség alapjait, azt, hogy milyen példát adott Szent Ferenc, s miként aktualizálható ez napjainkban.

Az első előadásra január 19-én, az esti szentmisét követően került sor a Kolostor épület könyvtártermében. A közel harmincfős hallgatóság bevonásával, aktív részvételével és együtt gondolkodásával tartotta meg előadását Kiss István Didák ferences szerzetes, a Szegedi Ferences Rendház házfőnöke.

Az est fő témája a kísértés és a próbatétel fogalmának, különbségeinek és azonosságainak bemutatása volt Szent Ferenc példáján keresztül. Kerekes László, a ferences világi rend tagja megtörtént esetekkel világított rá arra, hogy ezek a fogalmak hogyan nyilvánulnak meg a mai életünkben.

A sorozat további előadásaira havonta egy alkalommal, keddi napokon kerül sor, a 17 órakor kezdődő szentmisét követően.

A legközelebbi előadás február 16-án lesz.

Múltidéző

A rendek feloszlátásakor, 1950-ben Faddy Othmár OFM (1909–2003) volt a csongrádi rendház igazgatója. Mint visszaemlékezésében leírja, akkor öt ferences lakta a rendházat. Innen nem internálták a szerzeteseket, de az ÁVÓ internáló tábornak használta a kolostort. Sátoraljaújhelyről 38 irgalmas nővért szállítottak hozzájuk 1950-ben, egy júniusi napon. A szerzetesnőket éjjel hurcolták el, és zárt teherautóban utaztatták őket. Mikor másnap délben megérkeztek a csongrádi rendház elé, azt hitték, hogy a Szovjetunióba vitték őket. „Nyugtatgattam őket, a kolostor tagjai pedig leköltöztek az emeletről, hogy ott elhelyezkedhessenek az apácák” – írja Faddy Othmár visszaemlékezésében. Az egyik idős apáca, aki valamit szorongatott a kezében, odalépett a ferences szerzeteshez. „Hoztuk a Jézuskát is” – mondta, és átnyújtotta a cibóriumban őrzött Oltáriszentséget. Egy másik nővér pedig a sátoraljaújhelyi zárda pincéjének a kulcsát hozta magával, mint mondta, neki a pince őrzése volt a feladata. A ferencesek viccelődtek vele, mondván, hogy legalább egy kanna bort hozott volna.

A csongrádi hívek, mikor tudomást szereztek a nővérek érkezéséről, az akkori lehetőségek szerint mindennel ellátták őket, akik szintén nem tétlenkedtek. Az éppen festés alatt lévő templomot mindennap gyönyörűen kitakarították, így a szentmisék a festés idején is szép környezetben zajlottak.

Néhány hónapig tartott ez a társbérlet. Az ávósok éjjelenként vallatták és fenyegették az apácákat, hogy lépjenek ki a rendből. Végül megállapodás született, hogy a nővérek leteszik a rendi ruhát, és akkor szabadon távozhatnak. A ferencesek varrattak nekik civil ruhát. Többüket meg kellett tanítani a „polgári” életben való viselkedésre, mert civil ruhában is állandóan imára összekulcsolt kézzel jártak – írja Faddy Othmár.

A ferenceseknek is – kettő kivételével – hamarosan távozniuk kellett, és akik maradhattak, mint plébános és káplán, azoknak is meg kellett válniuk rendi ruhájuktól és egyházmegyes papként szolgálhattak tovább.

Ferences jubileumi év zárása

Január 2-án zárult a ferences regula pápai jóváhagyásának 800. évfordulója alkalmából meghirdetett jubileumi év magyarországi programsorozata Budapesten, a Ferences Mária Misszionárius Nővérek Hermina úti rendházában, ahol Majnek Antal kárpátaljai ferences püspök mutatta be az ünnepi szentmisét.

Részletek az életemből...

A Harang-Szó mindegyik számában igyekszünk bemutatni egy - egy ismerős arcot a közösségünkben. Ezúttal Horváthné Szabó Marikát kértük meg, hogy meséljen magáról. Aki ismeri, tudja, hogy lényéből hihetetlen hit árad. Soha nem látni csüggedtnek, vagy reménytelennek. Tekintetében mindig ott csillog valami „érthetetlen” öröm és boldogság. Érthetetlen, mivel mi azt szoktuk meg, hogy a nehézség és a küzdelem inkább megtöri az embert, mintsem boldoggá tenné. Az ő Istenben elrejtett hiteles élete rácáfol erre.

...avagy egy tanúságtétel, mert a szív bőségéből szól a szája.

Nem szeretek magamról beszélni, mert mit is mondhatna el az ember, ami hozzá illik, legfeljebb a botlásait. Ezért hát azt gondoltam, megpróbálok tanúságot tenni az életemről, hogy mióta befogadtam Jézust, hogy változtatta életemet a nyomorúságból az Ő dicsőségére.

1951. március 9-én születtem. Szüleim, nagyszüleim vallásgyakorló emberek voltak. Édesapám, Szabó István egész életében nehéz fizikai munkát végzett, sokat dolgozott vidéken, hogy 9 gyermekét eltartsa. Hetente vártuk haza. Már a kapuban álltunk, mikor befütyült a vonat. Amikor megláttuk messziről kiabáltunk - Édesapa hoztál-e cukrot? - Nem is engem vártok, hanem a cukrot?! mondta egyszer édesapa. Nagyon jó humorú ember volt. A '80-as években egyháztanácsstag is volt. Édesanyám, Vincze Mária mélyen hívő asszony. Gyermekkoromra visszaemlékezve, munka közben hangosan énekelte a szent énekeket. Még most is visszhangzik a fülemben: „Jézus szíve legtisztább szív!” Áldozatos munkával nevelte gyermekeit. Amikor felnőttünk, naponta részt vett a szentmisén. Most a betegségében legnagyobb fájdalma, hogy ezt a nagy kincset, életadó erőt nélkülöznie kell.

Mindig ápolónő szerettem volna lenni, ez csak felnőttkoromban vált valóra. Felnőtt koromban végeztem el az ápolásasszisztens képzőt. 20 évig a családsegítőnél dolgoztam, mint gondozónő. Betegeket gondoztam, időseket segítettem.

Isten segítségével nemcsak fizikai segítséget nyújthattam, lelki gondozást is végeztem közöttük. Nagyon szerettem a munkámat, de még jobban az embereket vigasztalni, meghallgatni, segíteni őket akár lelki, vagy szociális téren. Férjem 11 éve meghalt, de halála előtt is egyedül neveltem 4 lányunkat. Gyermekeit egyedül nevelő szülőként tapasztaltam meg Isten gondviselő szeretetét legjobban. A nehézségek, szenvedések segítettek, hogy darabokra tört életem Isten kezébe helyezzem, hogy ő újjá építse azt. Mert a szél ott fúj, ahol akar, a mi életünket is befújta a Szentlélek ereje. Lányaimmal együtt megtapasztaltuk Isten gondviselő szeretetét. Nem túlzok, azóta is túlárado öröm él lelkemben, mert a Szentlelket befogadjuk, az ki is árad környezetünkre. Ezt oly módon tapasztaltuk meg, hogy aki a családdal kapcsolatba került, azt megérintette ez a fuvallat. Így történt, hogy a lányok jövődöbeljei, ahogy bekerültek a családba, megtapasztalták Isten szeretetét és megtért, vallásgyakorló férjékké váltak. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy elfogadták Isten áldását, a gyermekeket. Nem szabtak határt Isten teremő hatalmának, hiszen Őt szeretni annyit jelent, hogy nem zárom el magam örök terve elől. A mai világban az Úr világítótoronyként állította őket, mert nem a saját kényelmüket keresik, hanem Isten akaratát. 21 unokám van. Ez a kis gyermekcsapat nagy gyönyörűséget ad lelkemnek. Egyszer elmentem a gyermekekkel sétálni, elég szűk volt a járda, így sorban haladtunk. Egy távoli ismerősöm rám köszönt és odaszólt, nem is tudtam, hogy óvónő vagy. Ma már a nagyobb gyerekek egyetemre, középiskolába járnak.

1986-ban találkoztam a megújulással, és megnyitottam szívem, befogadtam Jézust, mint személyes megváltómat. Most már tudom, hogy öröktől fogva ez volt a terve velem. Ahogy a Szentírás is írja: „Hiszen Isten maga ébreszti bennetek a szándékot, és hajtja végre a tettet, tetszésének megfelelően. Zúgolódás és huzavona nélkül tegyetek meg mindent, hogy kifogástalanok és tiszták legyetek, Istennek ártatlan gyermekei a gonosz és romlott nemzedékben, amelyben úgy kell ragyognotok, mint csillagoknak!” (Fil 2, 13-16) Ezt tartom szemem előtt, és hogy jobban megismerhessem Krisztust, és nagyobb önismeretre jussak, 20 évvel ezelőtt beléptem a Kármelbe világi tagnak. Itt mélyítgeti a lelkem a mi Urunk, vezető atyák és a Kármel nagy szentjei segítségével. Megtérésem óta járok a kis közösségbe, ahol Istent dicsőítjük elcsöndesedve, várjuk szívünk mélyén az Ő érintését, indítását. Megtérésem előtt nem gondoltam, hogy az Istennel egyesült élet ilyen nagy kaland, ekkora öröm és gyönyörűség.

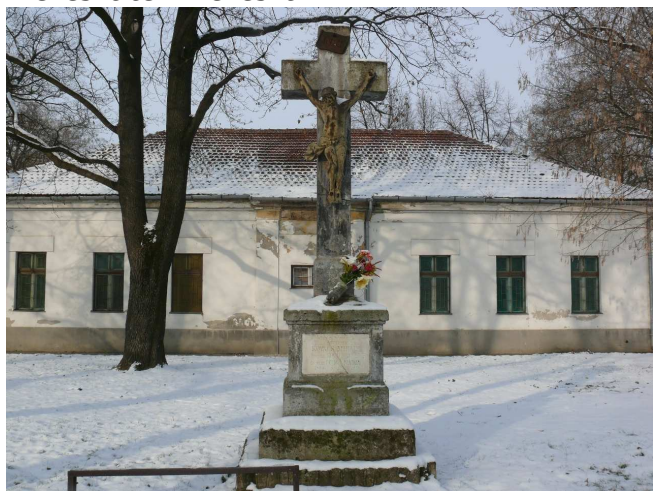
Az idő gyorsan fut, 3 éve nyugdíjas vagyok. Alig kezdtem nyugdíjas napjaim, az édesanyám beteg lett, most vele élek és ápolom őt. Szeretnék belesimulni Isten akaratába, Ő tervezze nekem a további életem, ahogy a Szentírás írja:

„Az élet útját mutattad meg nekem, és örömmel töltesz el színed előtt.” (Ap.Csel. 2, 28)

Szentek szobrai és keresztek

Folytatva sorozatunkat, most két keresztet mutatunk be, illetve a felújítás alatt álló Ibolyás úti keresztről számolunk be, melyről már a 2005 karácsonyi számunkban olvashattak.

Kereszt téri kereszt

A kereszt a pontonhídra vezető úttól keletre, a Kereszt téren, az út Y szerű elágazásában található. A régmúlta emlékeztető, hajdan meghatározó jelentőségű elemi iskolánál, a téren áll. A lábazat anyaga kő, a kereszt betonból, a korpusz öntöttvasból készült. Felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÉPÍTETTÜK
KOVÁCS MIHÁLY
ÉS UNOKÁJA KOVÁCS JÓZSEF
ÉS NEJE FORGÓ MÁRIA
1886. MÁJUS 20.

Jelenlegi állapotában a kereszt törzse és a feliratos márványlap repedt.

Keresztlábazat a Kossuth téri iskola előtt

Ez a keresztláb valószínűleg az 1784-ben elbontott Szent Rókus tiszteletére szentelt fogadalmi kápolnának és az itt lévő temető keresztjének lábazata volt. Ide a 17-18. században temetkeztek. Az anyaga kő, állapota megviselt. A mostani helyzetében az ÉK-i oldalán a felírat helyére utaló bemélyedés található. Révész József

Október 24-én kezdtük

Rovatunkban az eddig bemutatott kereszteknel és szentek szobrainál gyakran foglalkoztunk azok elhanyagolt állapotával, használtuk a felújításra szoruló jelzőket, egyben felhívtuk az olvasók figyelmét azok megmentésére. Ilyen állapotú külterületi - Ibolyás úti - kereszt helyreállításáról adunk most képes beszámolót, melyet plébániánk néhány híve vállalt fel. Terveink szerint a kora tavaszi időszakban folytatjuk munkánkat, hogy húsvét ünnepére a talapzatára visszahelyezett, felújított kereszt hirdesse Isten dicsőségét.

❧

Kiadványunk támogatója

ORHIDEA TEMETKEZÉS

Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:

06-63/471-121

Beszámoló egy lelki napról

Az elmúlt év december 13-án vasárnap, Mária Béke Királynője Szövetség délutánt rendeztek Hódmezővásárhelyen, a Károlyi Háznak nevezett katolikus közösségi házban. Ez a lelki mozgalom magában foglal híveket és papokat, akik a sokféle kegyelemről már többször nyilvánosan tanúskodtak és tanúskodni fognak, és amelyek Medjugorjén keresztül oly sok hívő életét gazdagították, nem utolsósorban azzal, hogy az emberek újra elkezdtek imádkozni.

Több mint ötvenen jöttünk össze ez alkalommal. Érkeztek Szegedről, Békéscsabáról, Makóról, Kiskunfélegyházáról és mi négyen Csongrádról.

Imádsággal és énektanulással kezdtük a délutánt. Utána Nagy Róbert atya, kunágotai plébános, aki lelki vezetője volt a májusi medjugorjei zarándoklatnak, tartott tanítást. Előbb saját, Máriával kapcsolatos élményeiről tett tanúságot, majd arról szólt, hogy hogyan segít a Szűzanya abban, hogy életünkben első helyre kerüljön Jézus. Előadásának izgalmas része volt, amikor Mária és a Szentlélek kapcsolatáról beszélt. Róbert atya után egy házaspár tett tanúságot az ima erejéről. Laci és Évike a hódmezővásárhelyi Szentháromság - templom közösségének tagjai. Megosztották velünk, hogyan tapasztalták meg a Jóisten és a Szűzanya segítségét életük legnehezebb időszakában. Évikénél 2009 áprilisában előrehaladott, áttétes nyelöcsőrakot diagnosztizáltak az orvosok. Ekkor valóságos imahadjárat indult érte. Sokat imádkoztak a májusi medjugorjei zarándoklat során is, többek között Slavko atya sírjánál, a nem sok reménnyel kecsegtető műtetre, amelyre májusban került sor. A sokat látott sebész professzor is csodaként értékelte a műtét során tapasztalt körülményeket, majd azt, hogy a beteg a vártnál gyorsabban felépült. Évike szavai reményt és hitet sugároztak, végül megköszönték az értük mondott imákat. Később bemutatták azt a Mária szobrot, amelyet a közösségük kapott ajándékba. Tervezik, hogy Hódmezővásárhelyen útjára indítják azért, hogy segítse a családi imádság megújulását. Egy-egy családnál két hetet lesz a szobor, s a papok évében különösen is imádkozunk a papjainkért. Végül egy meghívás: 2010-re is szerveznek medjugorjei zarándoklatot, melyre április 29-től május 3-ig kerül sor. A zarándoklatra én magam is jelentkeztem.

A program befejeztével átmentünk a templomba, az esti szentmisére. A Szűzanya vezessen mindannyiunkat egyre közelebb Fiához, Jézushoz!

Szivák Györgyné

Anyakönyvi hírek**Halottaink**

Kádár István László

Pap Tibor

Kallai Ferencné - Kovács Ilona

Bakó Péter Pál

Balog András

Donka Ferencné - Kádár Rozália

Süveges Ferencné - Horváth Varga Katalin

Berkes Ferencné - Palatinus Piroška

Urbanyicki Gábor

Bakai János Pál

Zentai Géza

Boda Péterné - Sütő Franciska

Adj irgalmat, adj nyugalmat, Ó Atyánk a lelkeknek!

Emlékezzünk...

Öt évvel ezelőtt, január 16-án értesültünk Szemerédi Imre (1930-2005) halálhíréről. Vallásos életet élt, ami megnyilvánult abban is, hogy közel harminc évig volt plébániánk képviselőtestületének tagja, 70 éves koráig világi elnöke, a templomi kórus lelkes és meghatározó tagja. Szívesen idézte fel, hogy iskolái befejeztével az akkori plébánosa szerette volna, ha elvégzi a kántorképzőt, sajnos szülei anyagi körülményei ezt nem tették lehetővé. Temetésén Felföldi Miklós ének és zeneszeretetére is utalva, többek között így búcsúzott tőle: ...Imre bácsi!

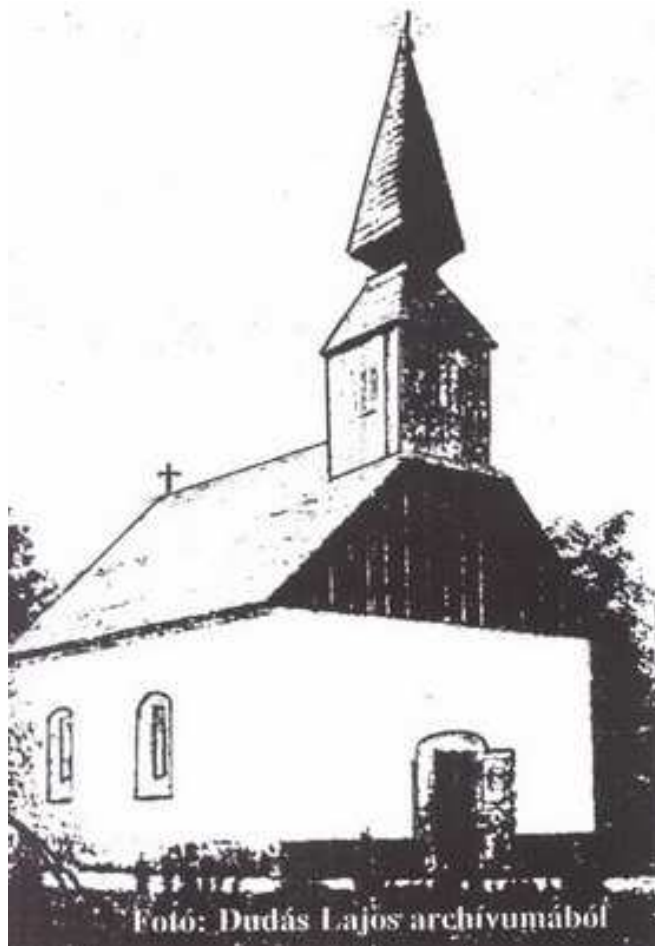
Amikor még karácsonyra készülődtünk az énekkarral, ki gondolta volna, hogy a húsvéti Passiót már Nélküled fogjuk énekelni. Haláloed híre megdöbbsentett mindenkit, hiszen egy héttel azelőtt, ha nehezedre esve is, de énekeltél velünk... Nyugodjál békében!

Szentmisék rendje**a csongrádi plébániák templomaiban**

	Hétfő-Szerda	Csütörtök-Szombat	Vasárnap
Nagyboldogasszony templom	7.00	18.00	8.00, 10.00, 18.00
Szent József templom	17.00	17.00	9.30
Szent László templom	-	-	8.00
Szent István templom	-	-	11.00

A bokrosi templomok története

A Bokros területén élők száma a XIX. század második felében jelentősen megnövekedett. Ha templomba akartak menni a hívők, a csongrádi Nagyboldogasszony templomba, vagy az alpári templomba mehettek, mivel ekkor még nem volt sem kápolnájuk, sem templomuk. Mind a két település messze esett a tanyavilágtól, így az út sokáig tartott és körülményes volt.

Fotó: Dudás Lajos archívumából

Csongrád akkori plébánosa, Hegyi Antal igyekezett segíteni a messze lakók hitéletének gyakorlását. 1895-ben közadakozásból egy kis vályogfalú, fatornyú kápolna építéséhez kezdtek a Homokon. Így vált ismertté is: a „Homoki Kápolna”. 1895. október 13-án szentelték fel Jézus Szíve tiszteletére.

Újságcikk és fénykép az 1930-as évekből: „Csongrád nagy kiterjedésű határában a szőlők és a tanyák közt a híveknek önként összeadott fillérein jókora nyilvános kápolna, vagy kis templom épült 1895-ben. Egy vasárnap délután véletlenül látogattuk meg s a templomocska tele volt hívekkel, kik az egész vecsernyét egy előimádkozóval, énekelve végezték. Épületes volt a népnek buzgósa” eddig az idézet.

Részlet a csongrádi Szent Józsefről nevezett Ferencrendi Plébániahivatal Hálaadás estéjén tartott beszámolójából:

(Sajnos az évszám nem látható az iraton.)

„A plébániánkhöz tartozó tanyákon már harmadik éve az iskoláknál felváltva minden vasárnap és ünnepnap mondtunk és fogunk mondani szentmisét a következő sorrendben. Minden hónap első vasárnapján az Úrbán-úti *Dehere* iskolánál, hónapok 2. vasárnapján a Gyójai iskolánál, 3. vasárnap Szent László és Árpád iskolánál, minden hónap utolsó vasárnapján a Bokrosi iskolánál és minden nagy ünnepen. Múlt évben, 78 esetben mondtunk tanyán szentmisét és szentbeszédet, háromszor lelkigyakorlatot adtunk a hozzánk tartozó tanyai híveinknek.”

Valószínű a Homoki kápolna összedőlése utáni évekre tehető a beszámoló dátuma.

Mellé haranglábát és keresztet állítottak. A harangláb állványára két harang került. Mindkettőt Aradon öntötték, majd 1917-18-ban elvitték hadi célokra. Nagyon sok hívő kereste fel a kápolnát és előimádkozóval végezték a szertartást. Tehát nem mindig pap, hanem világi hívő - előimádkozó- vezette az imádságot.

A felvételen Balogh István harangozó (1955)

Kádár Györgyné feljegyzéséből tudjuk az imavezetők nevét: Ságih Márton, Gácsi István, id. Lantos Pál, Horvát Rókus, Hegedűs Mihály, Gál Sándor, Horváth Imre, ifj. Lantos Pál, Kádár György, Guth Mátyás, Lantos Tamás, Kapás Lajos, Buzder János. Az 1910 - 20-as években, ha a városi atya akadályoztatva volt (egészségi állapota, vagy időjárási és útviszonyok miatt) abban, hogy a tanyasi híveket segítse hitéletük gyakorlásában, akkor az imavezetők segítségével, a szentgyónást és szent áldozást nélkülözve énekeltek szent énekeket és imádkoztak. Később az út- és közlekedési viszonyok javulásával az atyák mindig megérkeztek a városból a szentmisére, a hívők a régi, szép hagyományt megőrizték és előimádkozók vezetésével közösen imádkozva várták és várják ma is az atyák megérkezését. A további imavezetők: Kapás Lajosné - Annuska néni, Horváth V. Lászlóné - Rozika néni, id. Kallai Ábelné - Juliska néni, Gál Béláné - Anna néni, jelenleg: Kallai Dezsőné - Margitka, Mészáros Józsefné - Marika és Stengl Györgyné - Valika.

A Bokrosparti - Gyójai Olvasóköri és a Hangya Szövetkezet együtt készítettett Szlezák László harangöntő mesterrel két új harangot. A kápolna mellett csak az iskola - amely 1873-ban épült - és egy bolt létezett. Itt alakult ki a későbbi faluközpont. Egy-egy nagyobb ünnep alkalmával 5-600 hívő is összegyűlt a szentmisére a tanyavilágból, amelynek lakossága ekkor megközelítette a 4000 főt. Ilyen alkalmakkor kicsinek bizonyult a kápolna, ezért 1914 januárjában dr. Thury Károly plébánossága idején gyűjtést kezdtek a homoki kápolna bővítésére.

1914
A homoki kápolna megnagyobbítására adományokat gyűjtő Kispatáki Mátyás a jöteketű hívek köré, a plébánián kívárat megjelöléséből
Congrat 1914. január 10.
Ellenőr Dósa János

Homoki kápolnára adakozók - (1914. január 10.)

Kispatáki Mátyás 20 korona (továbbiakban: k.), Kádár Lajos 6 k., Varga Imre 6 k., Kallai Teréz 60 fillér, Turi Mária 2 k., Bujáki Mátyás 1 k., Kocsis János 2 k., Balog György 2 k., Nagyistók Johan 1 k., Csányi István 40 fillér, Góg András 1 l., Góg Rókus 1 k., ifj. Oláh Gergely 2 k., Szabó István 4 k., ifj. Kallai Rókus 1 k., Cselédes Varga Mihály 1 k., Oláh Lajos 1 k., Varga János 2 k., Kuklics Farkas 6 k., Dósa János 1 k., Dányi József 2 k., Dányi Gáspár 30 k., Dányi Imre 3 k., Bakos János 2 k., Varga István 2 k., Gut P. Rókus 5 k., Illés József 1 k., Varga Farkas 2 k., Dányi Mihály 10 k.

Önálló káplánságot is szerettek volna a bokrosiak, de ez nem vált valóra később sem. Bokros 1936 óta a Szent József Plébániához, előtte a Nagyboldogasszony Plébániához tartozott.

1941. nagyon vizes esztendő volt és a kápolna vályogfala a belvíz miatt megsüllyedt és április 21-én összedőlt. *A templomok történetét a húsvéti számunkban folytatjuk.*

Buzder Lantos Lajosné

Boldog új esztendőt!

Boldog új esztendőt, sok boldog családot, jó termőföldet és foszlós kalácsot. Búbos fehér kenyér legyen asztalunkon, kopogjon szerencse mi kis ablakunkon.

Teremjen sok búza, kukorica, árpa, telt kalász lengjen az egész határban. Tehéncsorda, birkanyáj legeljen a réten, szóljon a kolompszó, mint valaha régen.

Csahos pásztorkutya őrizze a nyáját, a juhászlegény meg vígan furulyázzgat. Szép pásztor nótát daloljon a gulyás, ne legyen lelkünkben soha szomorúság.

Kövér malacka rőfögjön az ólban, disznótoron szóljon a szép magyar nóta. Böllérek, barátok mulassanak nagyot, sok-sok finom falat legyen az asztalon.

Vígan búcsúztatjuk el az ó-esztendőt, az újév hogy mit hoz? Reményt, vagy kesergőt. Kérjük a Jóistent, adjon békességet, minden embernek erőt, egészséget. Szerető ölelést minden árvának, boldog nyugalmat minden családnak.

Keller Mihályné, Bokros

Ki tud róluk?

Szerkesztőségünk tervezi, hogy régi fényképeket tesz közzé. Kérjük, aki a képen szereplőkről felvilágosítást tud adni, tájékoztasson bennünket, írja meg, hogy mikor és milyen alkalommal készült a felvétel, melyet Túri Mihályné, Sugár utcai lakostól kaptunk.

Karácsonyi hangverseny

A Bokrosi Általános Iskola nevelőinek köszönhetően a bokrosi Szent László - templomban ünnepi hangversenyre került sor 2009. december 21-én.

A rendezvény megnyitójaként Ady Endre „Karácsony” című versét hallhattuk Boda Péter és Kasuba Tamás előadásában. Ezután az iskola igazgatónője, Maszlagné Csüllög Erzsébet üdvözölte a megjelenteket. Ezt követően - szintén az ünnephez szorosan kapcsolódó - verseket hallhattak a vendégek Nagypál Fanni, Béni Barbara, Drozdik Ádám, Tukacs Vanda, Varga Sándor és Bártol Luca tolmácsolásában.

A szívet melengető szavak után kezdetét vette a Galli János Alapfokú Művészeti Iskola tanárainak közreműködésével egy nagyon szép, színvonalas hangverseny. A zeneszámokat előadták: Antal Mónika furolán, Varga Márta és Vágó Vera furulyán, Muladi József orgonán, Petrik Zsuzsanna hegedűn, és hallhattuk Rajki Bence 8. osztályos tanuló szép harangjátékát.

Az est színesebbé tételéhez nagymértékben hozzájárult Dr. Botos József és családja előadásában a „Betlehemi játékok” című jelenet. A sok dallal, zenével, humorral fűszerezett játékuk csodálatos élményt nyújtott mindannyiunk számára. A hangversenyt az iskola kórusának gyönyörűen hangzó éneke zárta. A Szent karácsony eljött, a Mennyből az angyal és a Pásztorok, pásztorok kezdetű karácsonyi énekeket betanította Tóth Zoltánné. Az utóbbi kettőt velük együtt énekelte az ünneplő közönség is.

A hitoktató teremben ezután megtekinthettük Adorjáné Koszorús Mária fafaragó vallásos témájú, szép alkotásait.

Búcsúzóul minden megjelent vendég a tantestület által készített pogácsával indulhatott haza a zord, téli estében.

Igazi adventi hangulat volt. Jó ötletnek bizonyult a hangverseny, élmény volt mindannyiunk számára. Köszönjük nevelőinknek a felkészítést és minden fellépőnek a közreműködést.

Bízunk benne, hogy hagyományt teremtettünk és jövőre is együtt fogjuk köszönteni a karácsonyt a bokrosi Szent László templomban.

Boda Péter 6. osztályos tanuló

Jótekonysági hangverseny

Nyolcvan bájos gyerekhang zengett a Szent József templomban december 18-a délutánján. Felemelő, megható érzés volt látni, hallani a sok kis eleven apróságot, ahogy csendben, fegyelmezetten sorakoznak fel az előadásra. A szülőknek, lelkes szomszédoknak, híveknek szóltak az énekek.

Öt éve már, hogy minden karácsony előtti héten a Piroskavárosi Általános Iskola diákjai tanáraik vezetésével, meghívott művésztanárok közreműködésével jótekonysági koncertet rendeznek. Az adományok a „Piroskavárosi Gyermekekért” alapítvány számlájára kerülnek. Ebből az összegből tudjuk megoldani a különböző tantárgyi versenyek nevezési díjait, az utaztatást. Hála Istennek, meg is érdemlik ezek a tehetséges gyerekek. Nagyon szép helyezéseket értek el, és a jövőben is számítunk erre. Szükségünk van erre az alapítványi pénzre, mert sok szegény család gyereke jár ebbe az iskolába, hál' Istennek sok nagycsaládos tanulónk is van. Náluk sajnos nehézséget jelenthet egy nevezési díj, vagy utaztatás kifizetése. Van olyan családjuk, ahol hat, hét, nyolc gyermeket nevelnek. Nagyon büszkék vagyunk rájuk, és minden tiszteltünk mellett támogatjuk őket, ahogy lehet. Megérdemlik! Például a Horváth család négy gyermeke is énekelt a kórusban. Busa Tamás, az Operaház magánénekes, aki minden évben megtisztel bennünket csodálatos előadásával, köszönetünk érte. Az ő hatodik és hetedik gyermeke is ott énekelt a gyerek-kórusban. Több tanulónk hangszeres tudását is meghallgathattuk.

Évek óta fellépnek ők is lelkes felkészítő tanáraikkal együtt, példát mutatva a többi gyermeknek. A koncert végén – úgy gondolom – egy kicsit gazdagodott mindenki lelkiében. Láthatták, hallhatták a szülők is gyermekeik izgalmát, lelkesedését. Ezért is érdemes folytatni ezt a hagyományt, amit annak idején Dr. Nádudvari Tiborné igazgatónő segítségével, támogatásával kezdtünk el. Mindegyik koncert szervezését Muladi József tanár úr és Némethné Berkes Aranka tanárnő vállalta. Köszönet mindezt! Nagyon köszönjük a művésztanárok önzetlen segítségét és gyönyörű játékát. Köszönjük Salamon László esperes-plébánosnak, hogy lehetőséget és helyet adott ennek a koncertnek.

Külön köszönet Felföldi Miklósnak és feleségének Éva néninek, akik a próbák idején sokat segítettek. Köszönjük a kollégáink segítségét, és az adományozók hitét, hogy jó helyre kerülnek anyagi javaik. Áldjon meg a Jóisten mindenkit! Csákné Sáhó Erzsébet

Piroskavárosi gyerekek karácsonya a Szent József-templomban

Minden évben nagy szorgalommal várjuk a Jézuska születésnapját. Amikor eljön Advent ideje, már készen áll a Betlehemes játék, vagy pásztorjáték terve. A szerepek betanulása után a próbákat már a templomban tartjuk. Korábban minden osztályból voltak szereplők, most viszont nem lehetett ezt megoldani, mert a felsős tanulók a Síp Iskolában tanulnak. Nem tudtak volna a próbákra eljárni. A negyedikesek játszották el ügyesen a Betlehemi játékot, egy kis elsős segítségével. Jó volt látni a lelkesedésüket, hogy egy egész városrésznek mutathatják be a 2009 éves csodát. Az első bemutató a téli szünet előtti utolsó tanítási napon történt. Ez volt az iskola karácsonyi ünnepe. Az egyik szülő egy gyönyörű karácsonyfával lepette meg bennünket, amit a templomban fel is díszítettek. A hely csodálatos volt. Az ajándékok a fa alatt. Minden osztály külön-külön, a nyolcadikosok a hagyomány szerint egyénenként kapnak ilyenkor ajándékot.

A templom megtelt várakozó gyerekekkel. Csengőszó jelezte a műsor kezdetét. A kis szereplők izgulva, mégis határozottan mutatták be a Jézuska születésének történetét. Szép játékuk, énekhangjuk betöltötte a templomot és a szíveket. Jó volt látni a fegyelmezett tanulókat, akik csöndben hallgatták a műsort. A végén Lilla néni mindenkinek átadta a karácsonyfa alatt lévő ajándékokat.

Nagyon szép nap volt.

A betlehemes játékot még egyszer előadtuk a híveknek és a szülőknek karácsony első napján, az ünnepi szentmise előtt. A műsor végén jólesett a taps, a kis szereplők pedig boldogan rohantak a szülők ölelő karjaiba. Így volt szép a karácsony! Együtt! Csákné Sáhó Erzsébet

Boldog Meszlényi Zoltán

Ahogy a magyar katolikus média is írta több ízben, az utóbbi hónapokban a Katolikus Anyaszentegyházunk 2009. október 30-án egy újabb magyar boldoggal bővelkedett Meszlényi Zoltán (1892-1951) püspök személyében. Ő is, Szent János apostolt idézve, megmosta köntösét a Bárány vérében, vagyis életét adta hitéért.

A hatvani születésű esztergomi segédpüspököt a kommunista diktatúra emberei 1950-ben az esztergomi lakásáról elhurcolták, és a kistarcsai internálótáborba került. Itt a kínzások, ütlegetések és végkimerülés következtében, 1951. március 4-én távozott el Krisztushoz, az Örök Főpaphoz.

Cibian Miklós káplán

Beszélgetés Jézussal

Jézus mi a véleményed a ma élő emberről?

A ma élő ember nem akarja elismerni Istent urának. Pedig ha tudná, hogy neki köszönhet mindent, elsősorban az életet...

Minden Istentől származik, az élőlények, a Föld, és ami betölti. A ma élő ember megfélelkezik arról, hogy testből és lélekből áll.

Nem csak a testet kell táplálni, hanem a lelket is.

Megfélelkezik arról, hogy ő csak teremtmény.

Ha valakitől, valamit kapunk, hálával és köszönettel tartozunk. A ma élő ember megfélelkezik Teremtőjének hálát adni az életéért, a sok jóért. Nem csak hogy elfelejt hálát adni, de nem is gondol arra, hogy Isten nélkül nem lenne élete. Milyen jó lenne, ha a ma élő ember egy kicsit is elgondolkodna azon: mit jelent Istenben élni, Istenhez tartozni.

Nyissátok ki szemeteket és kezdjétek el látni!

Lássátok meg Istenetek jóságát és szeretetét!

Jézus és mit üzensz a népnek?

Ma, amikor a hite elhagyás oly sokak lelkét lehúzza, megszólítom e nemzetet, fel akarom rázni e hitehagyott népet. Fordítsátok felém tekinteteket és emeljétek fel fejeteket. Itt az idő, hogy leborulva, bűneiteket megbánva térjete vissza az elhagyott útra. Térjete arra az ösvényre, amit őseitek tapostak ki számotokra, amit első királyotok István honosított meg e nemzedék számára. Őseitek buzgó imája sok szentet ajándékozott nekem. Térjete vissza a bűnbocsánat, az ima, az engesztelés útján hozzám, Uratokhoz, Istenetekhez. Tiszta lélekkel, őszinte szívvel emeljétek kezeiteket hozzám megváltótokhoz.

Horváthné Szabó Mária

**Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu oldalra.**

Rejtvénysarok

Mi Atyánk (rögg)	Evangélium (sok)
Zsoltározás (mi)	Dicsőség (ci)
Szentbeszéd (vé)	Kézművészet (je,)
Hívek könyörgése (szent)	Lelkiismeretvizsgálat (Tar)
Szentlecke (nist)	Keresztvetés (Szent)
Olvasmány (usz,)	Hitvallás (dő)
Áldás (!)	Kiengesztelődés (é)
Isten Báránya (ret)	Uram irgalmaz (zí)
Szent vagy (kö)	Áldozás (tünk)
Alleluja (rán)	Átváltoztatás (nyő)

Kedves Gyerekek!

A táblázatban láthatjátok a szentmise részeit, összekeverve. A ti feladatotok az, hogy helyes sorrendbe tegyétek őket.

Ezután már nincs más dolgotok, mint a zárójelben levő szótörödékeket összeolvasni.

A megfejtéseket március 20-ig adjátok át a hitoktatótoknak, vagy szentmisék után a sekrestyésnek. Lehetőségetek van az e-mailben való megküldésre is a nevetek és címtek feltüntetésével a sztojzsefplebania@csongrad.hu címre. A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítjük.

Pap Imre

Az előző számban lévő rejtvények helyes megfejtései a következők:

Lépésről-lépésre: 1. Lk 1,39-41; 2. Jn 1,1-5.

Éneklő Egyház: Mária karján égi a fény, Isteni Kisded Szűznek ölen.

Tali Gitta: Farsangi csemege

Minden évben farsang-tájon,
fánk díszleg szép nagy tálon.
Aranylók fánk sok lekvárral,
s némelyiken csoki mázzal.

Versenyezzünk fánk evésben
ebben a zord, hideg télben!

Tömjük tele jól hasunkat,
az se baj, ha egy se marad.

Majd süt nagy holnap újra,
ne gondold hát most még búra!
Örülj, hogy így farsang-tájon
fánk díszleg sok nagy tálon!

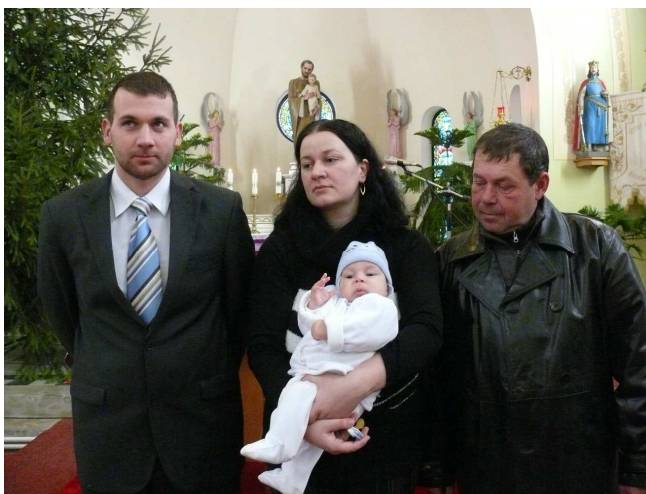
...„Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!”

Reményik Sándor

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

December 20.

Tyukász Dávid

Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Nem tudok imádkozni

Egy asszony így panaszkodott plébánosának: Annyi a gondom, bajom, hogy nem tudok imádkozni. Pedig én szeretem a jó Istent, belenyugszom szent akaratába, jámborul akarom nevelni gyermekeimet, de tele van a lelkem sok gonddal-bajjal, és nem jutnak imádságos szavak az eszembe. A pap mosolyogva felelt: De hiszen amiket most elmondott, az is imádságos gondolat volt! Ha mindezt nem nekem mondja el, hanem a jó Istennek, akkor valóságos ima. Üdvöztönnéknek is elmondhatta volna épp így: „Látod Uram, én szeretlek téged, megnyugszom akaratodban, de a sok gond-baj elfoglalja szívemet és keveset tudok neked mondani.” Milyen szép ima ez így! Ha még hozzá elpanaszolja a gondokat, bajokat, és segítséget kér, nem is lesz olyan rövid az imája.

Árkossy Lehel gyűjtése nyomán

Plébániánk honlapjának támogatója

Székhely: 6640 Csongrád, Justh Gyula u. 7.

Tel.: 1276 • e-mail: info@optanet.hu

A Magyar Kultúra Napja

Több mint húsz éve ünnepeljük január 22-én a Magyar Kultúra Napját, annak emlékére, hogy Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon fejezte be a Himnusz megírását. Ilyenkor nagyobb figyelemmel fordulunk múltunk szellemi értékei felé, és próbálunk azokból minél többet megmutatni és átadni a mai kor emberének.

Az érdeklődők együtt ünnepelték meg a Magyar Kultúra Napját a Kolostor könyvtártermében. A zenei kísérettel, közösen elénekelt Himnusz hangjait követően Salamon László esperes-plébános köszöntötte a megjelenteket. Megnyitó szavaiban hangsúlyozta, hogy a rendezvény célja a magyar, írott kultúra megismerése és megszeretése.

Ezen a napon kiváló írónkra, Mikszáth Kálmánra emlékeztünk, akinek ez év májusában lesz halálának 100. évfordulója. Az író életrajzát a Piroskavárosi Általános Iskola lelkes kis tanulói ismertették. Műveiből felolvasva közelről hallhattuk nagy írónk gondolatait.

Az irodalmi napon Gát László csongrádi helytörténész érdekességként említette meg, hogy Mikszáth - aki szegedi újságíróként többször megfordult városunkban - néhány novellájában egy csongrádi gazda, Bagi József a főszereplő. A puritán életet élő, ködmönt viselő, és szekérrel közlekedő tehetős földbirtokosról számos anekdota terjengett, melyekről Jókai Móról hallott az író.

A következőkben a „Bagi uram frakkban” című, 1882-ben keletkezett novellából olvashatunk részleteket, ezzel is köszöntve a kultúra napját.

„A Bach-világban (melyet ma visszakívánnak azok a magyarok, akik abban a hitben voltak még akkor, hogy ennél a világon semmi sem lehet már rosszabb) történt az az eset, hogy az új Csongrád megyei főnök, mindenható úr, akkoriban, midőn hivatalát elfoglalta, nagy ebédet adott, arra a megye urait kívánván összehívni.

Márpedig hogy kik a megye legelőkelőbb urai, honnan lehetne azt jobban tudni, mint a telekkönyvből?

Nagyszerű az a tudás könyve. Aki azt megolvassa, az előtt semmi sem maradhat homályosságban.

Hát a telekkönyvből csináltatta meg titkárjával a meghívási lajstromot. Természetes, hogy Bagi uram is köztük volt, mégpedig mindjárt legelől.

A meghívók elküldettek, s a nagy nap végre is megérkezett. A székepület fel volt díszítve ez alkalommal, valamint a főnöki terem is. Nagyon fényesnek akarta ezt a mulatságot öméltósága, ki még eddig csak a Hármaskis-Tükörből ösmerte az Alföldet. Az inasnak meg volt hagyva: csak olyan embert eresszen be, aki frakkban jön.

Hát iszen körülbelül úgy jöttek el mindnyájan, csak egyesegyedül Bagi uram állított be a maga ünneplő kékbeli ruhájában, amely erre az alkalomra szépen ki volt kefélve, s piros olajos kendő a nadrág-ellenzöbe húzva, úgyhogy a két vége kicsüngjön ünnepiesen.

- Mit akar itt kend? Kicsoda kend? - rivallt rá az ajtónálló komornyik.

- Hát én bizony Bagi vagyok! - mondá ökigyelme délcegen kidüllesztve mellét, melyen három sor valóságos ezüstgomb futott le.

- Bagi! Nem lehet bemenni öméltóságához. Most itt ebéd van.

- Hiszen éppen arra az ebédre jöttem.

Nagy szemeket meresztett a komornyik.

- Lehetetlen az! - mondá.

Erre aztán Bagi uram előmutatta bugyellárisából az invitáló levelet, mire elbámult ugyan a komornyik, de mégis azt felelte:

- Nix nuc! Itt csak frakkban lehet bemenni, ez a rendelet. Ez is szalon. Szalonhoz úri ruha dukál.

Dühösen fordult meg erre Bagi uram, minthogy látta a komornyik magatartásából, hogy úgysem eresztik be, és a szabóhoz sietett, hol felöltöztették annak módja és rendje szerint. Sokan emlékeznek még Szentesen arra a csúfságra, mikor ökigyelmén frakk volt és német pantallon - először és utoljára.

De bosszút is állt erre legott az ebédnél. Amint leültek a nagy tábla körül s kitálalták a levest, Bagi uram nagy keserűen belenézett a párologó tányérba, letette nagy robajjal osztatentative (úgyhogy mindenki odanézett) a kanalat s lehajolván, fölemelte az újdonaúj frakk jobb szárnyát és bele mártogatta a levesbe.

- Mit csinál, Bagi uram! Mit csinál, az istenért? - kérdik hüledezve a körülülők azon hitben, hogy talán megbolondult.

- Hát a frakkomat kínálom - mondá Bagi szelíden és nyugodtan -, mert úgy tapasztalom, hogy nem én, de ő nagyon ide ebédre híva.

A megyefőnök elérte a dolgot, s máskor szívesen látta Bagi uramat ködmönben is.”

Túriné Nádudvari Mária

Közyűlési meghívó

A Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület
2010. február 10-én, (szerdán) 17.30 órai kezdettel
tartja a 2009. évi beszámoló közgyűlését.

Helye: Csongrád, Piroska J. tér 4. sz.

Kolostor épület, Könyvtár terem.

Napirendi pontok:

1. A vezetőség 2009. évi beszámolója.
2. A felügyelő bizottság 2009. évi beszámolója.
3. Az egyesület 2010. évi költségvetése.
4. Hozzászólások, válaszadás és határozathozatal.
5. Egyebek.

Csongrád, 2010. január 24.

Salamon László esperes-plébános, elnök

Irodai fogadóórak a plébánián

Hétfő – péntek: 8.30 – 12.30

Érvényes stóladíjszabás

Szentmisék:	Összeg (Ft)
Olvasott szentmise	1.200
Orgonás szentmise	2.100
Esküvők:	
Csendes esküvő	9.000
Orgonás esküvő	20.000
Temetések:	
Temetés kántor nélkül	9.000
Temetés kántorral	15.000
Harangozás három alkalommal, gyászmise	3.500
Harangozás csak egyházi temetés esetén lehetséges.	

Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület
emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.30 - 11.30 óra.

Kiadványunk médiatámogatója

Gong Rádió – Csongrád 87,6 MHz

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat
keresve, a továbbiakban magánszemélyek, vagy
vállalkozások - a lap szellemiségét nem sértő -
hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.

Farsang

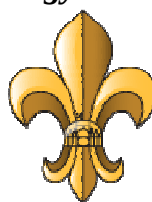
Betlehemi csillag fénye,
elhalványul tél végére.
Tisza köddel takarózik,
nyuszika hóban aluszik.

Gyűjtsünk más világosságot,
csináljunk hát vidámságot.

Arcunkat eltakarhatjuk,
ha szívünket nyitva hagyjuk.

Mikor a farsangnak vége,
fohásunkat küldjük égbe:
„Ettem-ittam Uram Isten,
adj annak is, kinek nincsen.”

Hajdú Pálné

Légy nálunk cserkész!

Ha már hallottál rólunk és megtetszett
a cserkészlet, sőt, csapatunkban
szeretnél cserkészkedni, nagy
örömmel várunk. Ha Csongrádon,
vagy a város vonzáskörzetében laksz
– légy nálunk cserkész.

Jelentkezz és csatlakozz egy nagyon jó közösséghez.
Jelentkezni lehet a foglalkozások idején, minden
pénteken délután 4 órakor a Piroska János tér 4.
szám alatt a Kolostor épületében.

575. számú Szent György Cserkész Csapat

- Február 17-én Hamvazószerda napján kezdetét
veszi a Nagyböjt időszak.

- Március 19. Szent József ünnepe.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma húsvét
ünnepére jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt
írásaikat legkésőbb március 15-ig juttassák el a
szerkesztők részére.

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a
bokrosi Szent László - templom híveinek lapja.
Megjelenik évente hat alkalommal, 350 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános

Szerkesztők: Bodorné Ternai Sára,

Fekete Imre, Túriné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4. sz.

Tel./fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztojzsefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád